

Lovforslagets overgang til anden behandling
forkastedes med 93 stemmer mod 17.

Formanden: Lovforslaget er hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til finansministeren af Oluf Pedersen. („Vil finansministeren foranledige, at der ikke foretages udpantning hos de personer, der ikke har set sig i stand til rettidigt at betale pålignet bunden opsparing?“).

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Vort forslag om ophævelse af den bundne opsparing er jo nu forkastet, til trods for at jeg mener — og det er ikke blevet bestridt fra nogen side —, at det ikke gavner statens økonomi at gennemføre en bunden opsparing, hvorimod det skader borgernes. Jeg synes ikke, det er forsvarligt at tvinge borgerne til økonomiske dispositioner, som de selv anser for dårlige, og det er jo det, det drejer sig om med den bundne opsparing. Det er helt urimeligt. Jeg vil fortsat understrege, at det drejer sig ikke om dækning for statens udgifter, det drejer sig ikke om skat, det drejer sig alene om en planøkonomisk foranstaltning.

I „Skattepolitisk Oversigt“, der er udgivet af Industrirådet, Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetet, Håndværkerrådet og Dampskibsrederiforeningen, som vel ikke kan anses for at drive retsstatspropaganda, i al fald ikke at tilsigte det, hedder det i nr. 3 for 1951, side 56 — jeg anmoder om tilladelse til et citat —:

„Er tvangsinddrivelse af opsparingsbeløbene mulig?“

Efter begge opsparingsordninger skal de opsparingspligtige beløb kunne inddrives efter de sædvanlige for inddrivelse af skatter gældende regler, d. v. s. ved lønindeholdelse og udpantning. Da kredsen af opsparingspligtige som nævnt er udvidet meget stærkt og betingelserne for dispensationer er meget strenge, må det forventes, at indbetalingen af opsparingsbeløbet i mange tilfælde vil udeblive, enten på grund af manglende evne eller manglende vilje. Efter de gældende bestemmelser om lønindeholdelse kan for familieforsørgere indtil $\frac{1}{6}$ og for ikke-forsørgere indtil $\frac{1}{3}$ af lønnen tilbageholdes til dækning af skattekrav. Imidlertid overstiger de allerede eksisterende skatter for hovedparten af de opsparingspligtiges vedkommende $\frac{1}{6}$ af indtægten, og der vil derfor næppe kunne opnås væsentlige resultater, så-

fremt opsparingsbeløbet skal søges inddrevet ved lønindeholdelse.“

Og bladet fortsætter:

„Den anden udvej til tvangsinddrivelse af opsparingsbeløb er foretagelse af udpantning i den opsparingspligtiges ejendele med påfølgende tvangsrealisation af disse. I de fleste tilfælde vil der alene være tale om at gøre udlæg i indbogenstande, der oftest er anskaffet ved hjælp af en tidligere foretaget opsparing. En realisation af sådanne aktiver for at fyldestgøre lovens krav om oprettelse af en bunden opsparingskonto må dog forekomme noget barok. Hvis tvangsopsparingen skal iværksættes på denne måde, kan den i hvert fald næppe tjene lovens formål, som er at fremkalde en forbrugsbegrænsning. Tværtimod vil den sandsynligvis medføre, at de pågældende nødsages til at foretage indkøb af erstatning for de realiserede ejendele; deres samlede forbrug vil således ikke blive mindre, men blot i et vist omfang blive omlagt fra daglige forbrugsvarer til indbogenstande m. m.“

Det er hårdt sagt, men jeg synes, det er helt rigtigt. Derfor må jeg, uanset at mit forslag om ophævelse af lovene om bunden opsparing er blevet stemt ned, eller netop da det er stemt ned, fortsat stille den forespørgsel til finansministeren:

„Vil finansministeren foranledige, at der ikke foretages udpantning hos de personer, der ikke har set sig i stand til rettidigt at betale pålignet bunden opsparing?“

Fiskeriministeren (Knud Rée): Den forespørgsel, der er rettet til finansministeren, om han vil foranledige, at der ikke foretages udpantning hos de personer, der ikke har set sig i stand til rettidigt at betale pålignet bunden opsparing, skal jeg på hans vegne, da han er optaget af tjenesterejse i udlandet, besvare. Jeg skal i den anledning bemærke, at i henhold til de to love om bunden opsparing kommer de for opkrævning og inddrivelse af indkomst- og formueskat gældende regler til anvendelse med hensyn til opkrævning og inddrivelse af den bundne opsparing. Dette vil i al korthed sige, at såfremt det pålignede opsparingsbeløb ikke indbetales rettidigt, kan den pågældende opkrævningsmyndighed, altså vedkommende kommune, foretage løntilbageholdelse eller iværksætte udpantning. Det står i hvert fald mig ganske klart, og det vil formentlig også stå praktisk talt samtlige tilstedeværende medlemmer i denne sal klart,